

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 15-11-2018
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPCSP
Sagsnr.: 1808856
Dok. nr.: 740989

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 23. oktober 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 54 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 54:

"Vil ministeren kommentere artiklen "Læger retter kritik af tilsyn: »Myndighederne må jo have været opmærksomme på ham" bragt på www.berlingske.dk den 20. oktober 2018? Vil ministeren i forlængelse heraf oplyse, hvordan Sundhedsstyrelsen i dag sikrer kontrol med alternative behandleres behandlingsmetoder og har ministeren eller Sundhedsstyrelsen planer om at styrke kontrollen?"

Svar:

Mit ministerium har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet bidrag fra Styrelsen for Patientsikkerhed, som jeg kan henholde mig til:

"Alternativ behandling er ikke omfattet af styrelsens sundhedsfaglige tilsyn, da alternativ behandling ikke er sundhedsfaglig virksomhed inden for sundhedsvæsenet. Det følger af sundhedslovgivningen.

Styrelsens sundhedsfaglige tilsyn omfatter tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede sundhedspersoner og sundhedspersoner, der handler på disses ansvar, samt med behandlingssteder, der udfører sundhedsfaglig virksomhed inden for sundhedsvæsenet.

Hvis den alternative behandler samtidig er autoriseret sundhedsperson, vil vedkommende dog være underlagt tilsyn.

Enhver, herunder også alternative behandlere, er berettiget til at udøve behandling. Lovgivningen har dog sat den grundbetingelse, at man ikke må udsætte nogens helbred for påviselig fare. Hvis man gør det, kan man blive straffet af domstolene.

Der er ved lov etableret en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere. Ordningen er frivillig. Styrelsen for Patientsikkerhed godkender brancheforeninger, der blandt andet stiller basale uddannelseskrav til deres medlemmer, har regelsæt for god klinisk praksis og et klageorgan, til at registrere alternative behandlere. Det er brancheforeningerne, som vurderer, om det enkelte medlem opfylder betingelserne for at blive registreret. Brancheforeningerne skal offentliggøre, hvem de har registreret som alternative behandlere. Ordningen giver således brugere mulighed for at identificere de alternative behandlere, der opfylder en række faglige og uddannelsesmæssige krav fastsat af den pågældende brancheforening.

Alle alternative behandlere, uanset om de er registreret eller ej, er omfattet af lov om markedsføring af sundhedsydelser. Heraf fremgår, at der ved markedsføring af sundhedsydelser gælder et saglighedskrav. Dette følger af lovens § 2, stk. 1, og indebærer at markedsføring af sundhedsydelser skal være saglig, hvilket indebærer, at sundhedsydelser ikke må markedsføres lige så pågående og forbrugsstimulerende som almindelige forbrugsvarer eller tjenesteydelser. Markedsføringen skal i øvrigt være baseret på faglige og relevante oplysninger om sundhedsydelsen.

Der må herudover ikke anvendes urigtige, vildledende eller mangelfulde angivelser ved markedsføring af sundhedsydelser. Dette indebærer blandt andet, at markedsføring af sundhedsydelser hverken ved udformningen eller indholdet må vildlede eller være egnet til at vildlede de personer, den er rettet mod. En angivelse må heller ikke direkte eller indirekte, ved udeladelse, ved ukorrekthed, ved tvetydighed eller ved en overdreven påstand være egnet til at vildlede.

Herudover følger det af § 2, stk. 4, i lov om markedsføring, at rigtigheden af angivelser om faktiske forhold skal kunne dokumenteres.

Styrelsen for Patientsikkerhed fører tilsyn med overholdelsen af lovens regler. Loven gælder dog kun sundhedsydelser, dvs. ydelser som tager sigte på at forbedre forbrugers helbredstilstand.

Styrelsen kan på eget initiativ eller på baggrund af klager eller indberetninger fra andre optage sager til behandling, men styrelsen er ikke forpligtet til at behandle alle sager, som forelægges. Ved vurderingen af, hvorvidt styrelsen skal optage sager til behandling, skal styrelsen navnlig lægge vægt på varetagelsen af hensynet til forbrugere. Det følger direkte af loven, jf. lovens § 4, stk. 3.

Styrelsen kan oplyse, at styrelsen undersøger den konkrete sag, som er omtalt i Berlingske Tidendes artikel om alternativ behandling den 20. oktober 2018.”

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Cecilie Salejärvi Pedersen